

בע"א (ירושלים) 19193-11-17 - מוחמד חסן קרקש נ' מדינת ישראל

בע"א (ירושלים) 19193-11-17 - מוחמד חסן קרקש נ' מדינת ישראל

בע"א (ירושלים) 19193-11-17

מוחמד חסן קרקש

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בירושלים

[30.11.2017]

כבוד השופטת סיגל אלבו

החלטה

לפני בקשה להורות על שחרור תפוס - רכב מ.ר. 81-519-61 (להלן: "הרכב"), שנתפס על ידי המשיבה ביום 7.11.17.

טענות המבקש

1. המבקש טוען כי ביום 7.11.17 נתפס רכבו על ידי מפקחים באגף אכיפה ושיטור עירוני בטענה כי המבקש ביצע עבירה של רוכלות ללא רישיון, ובכלל זה מכר סחורה, תיקים, וחולצות.

2. המבקש טוען כי לא ביצע את העבירה שהוא נחשד בביצועה, וכל שעשה הוא הובלת סחורה ברכב, כאשר בעל הסחורה אמור היה לבוא ולאסוף את הסחורה. בתמונות שהציגה המשיבה אין תיעוד לביצוע פעולת סחר ומכירה והמבקש אינו מופיע בצילומים.

3. כן טוען המבקש, כי אין מקום לאפשר למשיבה להחזיק ברכב וכי המשיבה לא ציינה כיצד המשך תפיסת הרכב תגרום להרתעת המבקש מעבירת רוכלות הנטענת כנגדו. המבקש מציין, כי עד היום לא הוגש נגדו כתב אישום.

4. עוד טוען המבקש, כי המשך תפיסת הרכב מסב לו נזק רב, פוגע בניידותו וכן פוגע בקניינו מעל הצורך.

5. המבקש מוסיף וטוען, כי התפיסה בוצעה בהעדר סמכות, שכן מדו"ח התפיסה עולה כי הרכב נתפס בהתאם לסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. סעיף זה מעניק את סמכות התפיסה לשוטרי בלבד, כאשר בדו"ח התפיסה נרשם מי שביצע את התפיסה הם שני מפקחים בעיריית ירושלים. סמכויות הפקחים העירוניים מוגבלות לאכיפת חוקי עזר בלבד ואינה כוללת סמכות תפיסת כלי רכב לפי פקודת סדר הדין הפלילי. כך גם אין בהוראות חיקוק אחרות סמכות למפקחים לתפוס כלי רכב.

טענות המשיבה

6. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת, כי המבקש ביצע באמצעות הרכב עבירות חמורות של רוכלות במרחב הציבורי, כאשר בידי המשיבה ראיות לכאורה לקיום העבירה. מכאן שהתפיסה בוצעה כדין.

7. המבקשת מציינת כי לחובת המבקש נרשמו עשרות דוחות בגין רוכלות ללא רישיון, ולמרות תפישות קודמות המשיך המבקש בביצוע עבירות של רוכלות ללא רישיון, אשר פוגעות במרחב הציבורי. לפיכך, טוענת המשיבה, כי יש לחלט את הרכב.
8. אשר לשאלת הסמכות, טוענת המשיבה, כי המפקחים אשר ביצעו את התפיסה, הוסמכו כשוטרים לעניין סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).
- דין והכרעה
9. אדון תחילה בטענות המבקש בעניין סמכות התפיסה. מדו"ח התפיסה עולה, כי מדובר בתפיסה שבוצעה מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). סעיף זה מעניק לשוטר סמכות לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר כי באותו חפץ נעברה עבירה.
10. במקרה זה, התפיסה בוצעה על ידי מפקחים באגף השיטור העירוני. המשיבה צירפה העתק מתעודות המפקחים, מהן עולה כי התפיסה בוצעה על ידי פקחי אכיפה ושיטור. בצדה האחורי של התעודה צוין כי המפקח הוסמך לשמש כפקח ולפעול מטעם העיריה בהתאם לסמכויות המפורטות בסעיף 264 לפקודת העיריות (נוסח חדש), לרבות לעשות שימוש בסמכויות המוקנות לשוטר בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, ביחס לכל עבירה על חוקי העזר לירושלים.
11. סעיף 264 לפקודת העיריות (נוסח חדש) קובע כי פקיד עיריה רשאי, אם הוסמך לכך, להשתמש בסמכויות הנתונות לשוטר בחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, בנוגע לעבירה בסמכות בית המשפט לעניינים מקומיים.
12. מיום 31.7.1991
13. תיקון מס' 45
14. ס"ח תשנ"א מס' 1366 מיום 31.7.1991 עמ' 213 (ה"ח 2060)
15. החלפת פסקה 264(1)
16. הנוסח הקודם:
17. (1) להשתמש בסמכויות הנתונות לשוטר בפקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים), ביחס לעבירה על חוק עזר עירוני, או לעבירה על פקודת בנין ערים, 1936, המפורשת בהחלטת המועצה;
18. במקרה זה, המבקש נחשד בביצוע עבירה לפי חוק עזר לירושלים (רוכלות), תשכ"ב-1962, שהיא עבירה על חוק עזר בסמכות בית המשפט לעניינים מקומיים. משהוענקה למפקחים סמכות לעשות שימוש בסמכויות המוקנות לשוטר בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) בכל הנוגע לעבירות על חוקי העזר, הרי שהתפיסה בוצעה בסמכות.
19. כעת אבחן, האם התקיימו התנאים הנדרשים לביצוע התפיסה. מדו"ח התפיסה עולה, הרכב נתפס על ידי המשיבה שעה שבאמצעות הרכב בוצעה עבירה של מכירת סחורה, ללא רישיון. המשיבה צירפה תמונות של רכב המבקש, בהן ניתן לראות כי מבוצעת מכירת חפצים הנמצאים בתא המטען של הרכב. יצוין, כי גם אם המבקש עצמו לא מכר סחורה, כי אם אחר מטעמו, הרי שהרכב שימש לביצוע עבירה של רוכלות ללא רישיון, ודי בכך על מנת לבסס ראיות לכאורה לקיומה של עבירה שבוצעה באמצעות הרכב.
20. לפיכך, אני קובעת כי התפיסה בוצעה כדין, שכן יש יסוד סביר להניח כי ברכב נעברה עבירה.

21. כעת, יש להוסיף ולבחון האם המשך החזקת התפוס משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה, כשהתכליות האפשריות הן תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוץ; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל עמ' 9-10 (פורסם בנבו, 12.3.06).
22. כאמור, מחומר הראיות שהוצג לפני עולה, כי ישנן ראיות לכאורה כי נעשה שימוש ברכב למכירת סחורה, ועל כן חששה של המשיבה כי המבקש או מי מטעמו ימשיך וישתמש ברכב לצורך ביצוע עבירה הינו מבוסס. לכך מצטרפת העובדה כי למבקש נרשמו בעבר דוחות בגין ביצוע עבירה של רוכלות ללא היתר.
23. משמצאתי כי תכלית התפיסה מתקיימת, "יש לבחון האם ניתן באיזון ראוי להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה פחותה בבעל הקנין בנכס" (עניין לרגו הנ"ל, עמ' 11-12).
24. אני סבורה כי חילוץ הרכב יהווה פגיעה בלתי מידתית בקניינו של המבקש, וכי ניתן לאתר "חלופת תפיסה" בדמות הפקדה כספית.
25. בהתחשב במכלול הנסיבות, ובכלל זה הישנות העבירות שבגין בוצעה התפיסה, אני קובעת כי הרכב ישוחרר לידי המבקש כנגד הפקדת סך של ₪ 7,000 במזומן או בערבות בנקאית בתוקף לשנה וכן כנגד חתימה על התחייבות בסך של 25,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירה של רוכלות ללא רישיון. הסכום שיופקד ישמש כערובה לכך שהמבקש ימנע מביצוע עבירות של רוכלות באמצעות הרכב, ללא היתר.
26. אם תבוצע עבירה כאמור תהא המשיבה רשאית לעתור לחילוץ ההפקדה, וזאת בנוסף לכל הליך. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ח, 30 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.